

Ay'ın Gümüř Anahtarı

Yavuz DEMİRKIRAN

Ay'ın Gümüş Anahtarı

Yavuz DEMİRKİRAN

Mira burnunu roketin penceresine dayadı. Ay, dev bir gümüş para gibi parlıyordu. Yanında Toby kemerindeki aletleri bir kez daha kontrol etti. Küçük gemileri geniş ve sessiz bir kraterin içine yumuşakça indi. Toz, yavaş ve uykulu bulutlar halinde havaya kalktı. "İlk Ay yürüyüşümüze hazır mısınız?" diye sordu Mira gülümseyerek.

Gümüş beyaz kıyafetleriyle dışarı çıktılar, balon kaskları parlıyordu. Mira'nın turkuaz şeritleri ışıltıyor, Toby'nin turuncu şeritleri parlıyordu. Mira zıpladıkça kısa kıvrıkcık saçları havalandı. Toby dikkatle yürüdü, alet kemeri şıngırdadı. Üstlerinde yıldızlar küçük gece lambaları gibi parılıyordu. "Ne kadar sessiz," diye fısıldadı Toby. "Ve ne kadar güzel," diye fısıldadı Mira karşılık olarak.

Mira öne doğru seke seke gitti ve gri bir kayanın yanında bir şey parladı. Diz çöküp tozu süpürdü. Küçük bir oyukta küçük, gümüş bir anahtar yatıyordu. Sapına küçük bir yıldız şekli oyulmuştu. "Toby, bak!" diye seslendi. Anahtarı bir ipe bağlayıp boynuna taktı. "Bunun neyi açtığını merak ediyorum," dedi koyu renkli gözleri kocaman açılmış halde.

Toby merakla, yuvarlak yeşil gözleriyle koşarak yanına geldi. "Burada bir anahtar mı? Bu çok tuhaf." Ay tozuna basılmış küçük ayak izlerini takip ettiler. Ayak izleri, bir tepenin yamacında gizlenmiş alçak, yuvarlak bir kapıya götürdü. Tam ortasında küçük bir anahtar deliği vardı. Mira gümüş anahtarı kaldırdı. "Deneyelim mi?" diye sordu. Toby yavaşça başını salladı.

Anahtar yumuşak bir tık sesiyle döndü. Kapı açıldı ve içeriden sıcak, altın rengi bir ışık yayıldı. İçerisi, kocaman cam bir kubbesi olan yuvarlak bir odaydı. Eski teleskoplar ve tozlu kitaplarla dolu raflar mekânı dolduruyordu. Üstlerindeki kubbeden yıldızlar parılıyordu. "Gizli bir üs," diye fısıldadı Mira. "Bir Ay gözlemevi!" diye ekledi Toby yanına girerek.

Her yeri gri kar gibi toz kaplamıştı. Bir masanın üzerinde bir sıra eski kayıt ve yıldız haritası duruyordu. Toby birine usulca dokundu. "Dikkatli ol," dedi. "Bunlar çok hassas." Birden odayı yumuşak bir uğultu doldurdu. Dost canlısı bir hologram parıldayarak canlandı; uzun boylu, iki büklüm, gür beyaz sakallıydı. Üzerinde altın yıldızlarla kaplı soluk mavi bir cübbe vardı. "Ooo!" diye soluğu kesildi Mira'nın.

Hologram sıcak bir gülümsemeyle baktı. "Merhaba, genç astronotlar. Ben Büyükbaba Orin, bu gözlemevinin son bekçisiyim." Kehribar rengi gözleri yuvarlak gözlüklerinin ardında parıldadı. "Uzun zaman önce burada eski kozmik olayları kaydederdik. Kuyruklu yıldızları, yıldız patlamalarını, gezegenlerin yolculuklarını." Tozlu rafları işaret etti. "Ne yazık ki yıllardır bu kayıtlarla kimse ilgilenmedi."

Büyükbaba Orin'in gülümsemesi biraz soldu. "Toz onlara zarar veriyor. Yakında yazılar sonsuza dek silinecek. Eğer biri onları temizleyip kurtarmazsa, bütün bu bilgi kaybolacak." Mira boynundaki gümüş anahtara baktı. Bu yeri o bulmuştu ve şimdi buranın yardımı ihtiyacı vardı. "Buna izin veremeyiz," dedi kararlılıkla. Toby başını salladı. "Onları kurtaracağız."

Toby alet kemerini açıp yumuşak fırçalar ve temiz bezler çıkardı. "Nazık olmalıyız," dedi. "Eski kâğıt kolayca yırtılır." Mira bir fırça kaptı ve en yakın raftan başladı. Toz havaya kalktı ve hapşırdı. "Eyvah!" İkisi de kıkırdadı. "Yavaş ve dikkatli," diye hatırlattı Toby. "Takım çalışması," dedi Mira. Yan yana çalışmaya koyuldular.

Mira her kaydı fırçalarken Toby onu sabit tuttu. İşleri değiştirdiler ve birbirlerine yardım ettiler. "Bunda dev bir kuyruklu yıldız var," dedi Mira. "Bunda da parlak bir şekilde açan bir yıldız işaretli," diye ekledi Toby. Büyükbaba Orin izleyip gülümsedi. "Harika bir takım çalışması," dedi. "Her dikkatli el bir hikâyeyi korur." Raflar cam kubbenin altında yavaş yavaş aydınlanıp temizlendi.

Toby temiz kayıtları güvenli, kuru bir kutuya üst üste dizdi. "Hassas olanları daha dikkatli taşıyabilir miyiz?" diye sordu. "Evet," dedi Büyükbaba Orin. "Onları yan yana, düz bir şekilde kaydırın." Mira ve Toby yavaşça çalıştı, her kaydı bir yapboz parçası gibi yerine kaydırды. Kolları yoruldu ama devam ettiler. "Neredeyse bitti," dedi Mira alnını bir bezle silerek.

Sonunda, en son kayıt da güvenle kutuya kaydı. Bütün gözlemevi pırıl pırıl parlıyordu. Büyükbaba Orin hayalet gibi ellerini çırpı. "Başardınız! Kayıtlar kurtuldu." Hologramı hafifçe titredi. "Unutmayın, özel bir şey bulmak, ona iyi bakmak demektir. Keşif sorumluluk getirir." Mira ve Toby birbirlerine baktı ve başlarını salladı. Anlamışlardı.

Büyükbaba Orin kubbenin yanındaki küçük bir makineyi işaret etti. "Bu, Dünya'ya mesaj gönderir," dedi. "Öğrendiklerinizi paylaşın." Toby parlayan bir düğmeye bastı. Eski yıldız haritalarının resimleri Dünya'ya doğru aktı. "Artık herkes bu kayıtlardan öğrenebilir," dedi Mira mutlulukla. "Biz sadece bir sır bulmadık," dedi Toby. "Onu koruduk."

"Geri gelecek misiniz?" diye sordu Büyükbaba Orin usulca. "Gözlemesini aydınlık tutmak için mi?" "Söz veriyoruz," dedi Mira. İpindeki gümüş anahtara dokundu. "Bir dahaki sefere daha çok yardımcı getireceğiz." Toby başını salladı ve gülümsedi. "Takım çalışması her şeyi kolaylaştırır." Yaşlı bekçi, hologramı solmaya başlarken el salladı. "Yıldızlar ikinize de teşekkür ediyor," dedi yumuşak bir sesle.

Roketlerine döndüklerinde Mira ve Toby Ay'ın aşağıda küçüldüğünü izlediler. Gümüş anahtar hâlâ Mira'nın boynunda asılıydı, sıcak ve parlak. "Bir anahtar bulduk," dedi. "Ama aslında yapılacak bir iş bulduk." Toby güldü. "İyi bir iş." Uzakta parlayan küçük gözlemesine el salladılar. Üstlerinde yıldızlar dostça bir veda gibi parlıyordu.

O gece Dünya'daki insanlar eski yıldız haritalarını inceledi ve eski kozmik olaylara hayretle baktı. Mira ve Toby herkese Ay gözlemevinin hikâyesini anlattı. "Keşif sadece başlangıçtır," dedi Mira. "Ona iyi bakmak ise sonrasında gelir." Toby başını salladı. "Ve takım çalışması bunu mümkün kılar." Birlikte kurtardıkları hazineyle gurur duyarak gülümsediler.